

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 23 d'octubre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal el Sr. A.P.A. va interposar demanda en data 29 de juny del 2.005 contra el Sr. R.P.B., titular administratiu del negoci P.S.M., en virtut de la qual sol·licitava que es dictés sentència condemnant a aquest darrer a la quantitat que resultés del període probatori, juntament amb els interessos legals devengats des de la data de la contesta a la demanda i les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, de resultes del fet que havia deixat el vehicle propietat del seu representat prop del negoci de l'adversa per efectuar unes reparacions, havent estat lliurat dit vehicle a una tercera persona.

La representació processal de la part defenent va oposar-se a la demanda mitjançant escrit de data 20 de juliol del 2.005, sol·licitant la desestimació íntegra de les pretensions del demandant o, subsidiàriament i pel cas d'estimar-se la demanda, que l'import de la indemnització no podia ésser aquell pretès pel demandant, que es referia a un valor del vehicle d'antes de 91.000,00.-euros, tot el qual fent imposició a la contrapart de les despeses processals devengades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència en data 16 de gener del 2.008, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX: que ha d'estimar i estima en part la demanda interposada pel Sr. A.P.A. contra el Sr. R.P.B. -Titular administratiu del taller de reparació de vehicles automòbils "P.M.S."-, condemnant a aquest darrer a pagar al primer la quantitat de seixanta mil euros (60.000.-EUROS), més els interessos legals a comptar des de la fermesa de la present resolució judicial i fins el dia del total pagament, i sense fer especial condemna en costes processals causades que seran satisfetes cada part les pròpies"

III.- Contra la resolució ans ressenyada, tant la representació processal del Sr. A.P.A. com la del Sr. R.P.B. han interposat recurs d'apel·lació. La primera va presentar el seu escrit de conclusions en data 11 d'abril dels corrents, sol·licitant la revocació parcial de la sentència d'instància, en el sentit de condemnar a l'adversa a abonar al seu mandant la quantitat de 73.500,00.-euros en concepte d'indemnització per la pèrdua del vehicle d'auto, més els interessos legals des de la fermesa de la resolució o, subsidiàriament, a pagar-li les sumes de 73.000,00.-euros o, més subsidiàriament, de 72.500,00.-euros, a saber aquelles derivades de la mitjana entre la pericial elaborada a instància seva i a requeriment de la Batllia o derivada només d'aquesta darrera pericial respectivament, tot el qual imposant les costes d'ambdues instàncies al demandat. Pel que fa a la representació processal del Sr. R.P.B., presentà igualment el seu escrit de conclusions en data 11 d'abril del 2.008, demanant la revocació de la sentència recorreguda en el sentit d'absoldre el seu representat de les pretensions adduïdes per l'adversa, condemnant a aquesta darrera al pagament de les costes d'instància o, subsidiàriament, establint que la quantia a pagar pel seu representat havia de quedar delegada en període d'execució de sentència, tot el qual imposant les despeses processals de segona instància a la contrapart.

Seguidament, mitjançant sengles escrits de data 1 de juliol d'enguany, ambdues parts litigants procediren a evacuar el tràmit de contesta a les conclusions

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- El deure de congruència, la claredat expositiva i la fonamentació de les resolucions judicials en dret (cfr. Art. 10 i 86 C.A.) exigeixen examinar per separat els dos recursos que s'interposen contra la resolució d'instància. En consonància amb el que s'acaba de dir, s'escau analitzar, en primer terme, el recurs de la part defenent, segons el qual es qüestiona la responsabilitat del taller de reparació de vehicles i la natura de la relació contractual que vincula a les parts i, una vegada examinat el mateix, i segons resulti de la seva estimació o no, procedir a l'estudi de la qüestió relativa a la valoració del vehicle, tota vegada que aquest és un extrem que ambdós recurrents impugnen i, finalment, la partida relativa a les costes judicials.

II.- D'acord amb les consideracions anteriors, convé posar de manifest el que segueix. La part recurrent i defenent entén que, mentre que la sentència d'instància considera que la responsabilitat del Sr. R.P.B. s'ha d'estendre fins el moment en que el vehicle esdevé retirat pel propietari, segons allò que es preveu als articles 18.6 i 18.7 del Reglament de Tallers, al seu parer, els articles esmentats preveuen que sigui un tercer el que retiri el vehicle i resta a criteri del taller considerar si s'ha acreditat o no suficientment. I afegeix, pel que fa a la natura del contracte, que no ha existit cap contracte de pupil·latge i que no estem front a un contracte atípic, sinó davant d'un contracte d'obra. Per tant, com que es va posar a disposició del Sr. A.P.A. el risc o periculum obligationis fou traslladat al mateix.

Ha quedat acreditat a les actuacions i ha deixat de ser un fet controvertit que el Sr. A.P.A. va portar, en data 20-10-2003, a reparar el seu Ferrari AND E-09 al taller del defenent i que l'objecte de la reparació consistia en unes rascades que presentava a la talonera dreta. El vehicle fou reparat per part de P.M.S. i fou lliurat a una persona desconeguda que es personà al taller el dia 21-5-2004.

Quant a la natura del contracte que vincula a les parts, i malgrat aquest extrem no tingui incidència pel que es veurà en la decisió, aquesta Sala ha de convenir amb la part recurrent que no ens trobem front a un contracte atípic, sinó que qualificades les obligacions de les parts i analitzada la seva voluntat contractual s'ha de concloure per la perfecció d'un contracte d'obra,

segons el qual el comitent de l'obra encarrega un resultat a canvi d'un preu (la reparació del vehicle) i el contractista es compromet a lliurar el resultat, amb l'obligació accessòria de conservar i tenir cura del bé sobre el qual s'efectua l'obra fins que aquest li sigui retornat al comitent. I, per consegüent, la relació que es va establir entre les parts fou la pròpia derivada d'un contracte d'obra, de manera que el contractista s'obligava a lliurar un resultat al dominus operis i a custodiar el bé fins que es posés a posta i disposició del propietari o persona que va lliurar el vehicle. Nogensmenys el que s'acaba d'afirmar, la qualificació del contracte com a contracte d'obra o com a contracte atípic no varia en res les conseqüències respecte a aquest supòsit, tota vegada que, si bé no es va convenir cap pupil·latge, li correspon al contractista l'obligació de conservar i tenir cura del bé lliurat fins el lliurament al propietari o legítim posseïdor.

Segons les premisses anteriors, s'ha d'esbrinar si l'actuació del taller fou o no adequada, atès que si va lliurar el bé moble a persona no autoritzada pel propietari no es pot veure deslliurat de responsabilitat pel lliurament de la cosa, tota vegada que aquesta responsabilitat respecte de la cosa cessa quan el bé objecte del resultat es lliura al propietari o legítim posseïdor o a algú autoritzat per ells. I en aquest mateix sentit, s'orienta la literalitat de l'article 18.7 del Reglament de Tallers de Reparació de Vehicles Automòbils, de 28-02-2001, quan indica que "LA presentació del resguard és necessària tant per recollir el pressupost, com per retirar el vehicle del taller. En cas de pèrdua del resguard, l'usuari ha d'identificar-se com el taller consideri oportú. El taller es fa responsable de l'estat i de la conservació del vehicle mentre no sigui retirat".

De la prova que consta a les actuacions i de la seva valoració, aquesta Sala ha de compartir l'apreciació de la sentència d'instància, en virtut de la qual l'actuació i comportament del defenent no fou diligent, atès que lliurà el vehicle a qui no era el seu legítim propietari ni estava autoritzat per ell. Així va procedir a l'entrega del vehicle a qui no s'ha provat que mostrés la carta groga del vehicle i, en el cas present, com bé assenyala el jutjador a quo, l'exclusivitat del vehicle i el seu valor, exigien una diligència encara més extrema. Afegir que si el taller considera que el temps passat era massa llarg, hauria d'haver procedit a requerir al propietari del vehicle i, pel cas de persistir aquest en

la seva negativa a recollir el vehicle, emprar la consignació judicial com a expedient per a obtenir l'alliberament de l'obligació del deutor.

III.- Pel que fa a la valoració del vehicle, la sentència justifica la seva valoració i el seu apartament respecte de les proves pericials en que el valor que s'ha de tenir en compte és el de venda per part d'un particular; en l'estat concret del vehicle (44.200 Km i sense haver passat les revisions tècniques obligatòries) i el preu de compra (11.500.000 ptes).

La part agent entén que els dos peritatges que es troben a les actuacions han de ser acollits, tota vegada que el seu valor és molt similar i que la sentència s'equivoca en les valoracions que efectua en relació als mateixos. Per la seva part, el recurrent defenent també impugna la valoració perquè considera que el valor s'ha de determinar en execució de sentència, ateses les crítiques a les proves pericials.

De l'examen de les proves pericials practicades s'extreu que (foli 455 i foli 193) es pot concloure amb el jutge a quo com el valor que es pren és el valor de compra i no el valor de venda,; ço que fa variar la taxació del vehicle. Per altra part, el quilometratge del vehicle no es pot xifrar en 30.000 Km, sinó com a mínim en els 44.200 Km, com s'extreu de la prova practicada, a la qual cosa s'ha d'afegir l'absència d'acreditació en relació a les revisions tècniques del referit vehicle. Si a aquests extrems afegim que el preu de compra es va situar al voltant dels 69.000 euros, entén aquesta Sala que les pericials s'han valorat adequadament a la sana crítica i s'ha justificat encertadament el seu refús.

Quant a la determinació del valor en 60.000 euros, sembla una valoració adequada, tota vegada que, tenint en compte l'exclusivitat del model, l'absència de controls tècnics obligatoris, el preu de compra i l'estat del mercat s'ajusta al preu de venda del model Ferrari desaparegut del taller i, per tant, no procedeix remetre a execució de sentència aquest extrem i s'ha de confirmar també el mateix.

IV.- Per últim, en relació a les costes processals, cada part recurrent haurà d'assumir les referents a la desestimació del seu recurs (arg. Codi 7,51,5). Pel que es refereix a les costes de primera instància, sí que és cert que en la demanda es sol·licita que es condemni al defenent a l'abonament de la quantitat que resulti del període probatori, però no ho és menys que l'embargament

preventiu es va travar per la quantitat de 91.000 euros i que en la pròpia demanda es quantifica en la mateixa xifra la valoració del vehicle. I en aquest sentit, la valoració que s'aportava era inferior a la quantitat que es reclamava en la demanda i, finalment, la concedida en la instància i ara confirmada, ho és encara més. Per tant, s'ha d'entendre ben aplicat el criteri de la no imposició de les costes, en atenció a que no ens trobem front a una estimació íntegra o substancial, sinó merament parcial.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR els recursos interposats per les representacions processals de les parts agent i defenent contra la sentència, de data 16-01-2008, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmem íntegrament la seva part decisòria. S'escau imposar a les parts recurrents les costes processals derivades del rebuig dels seus respectius recursos.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-